

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ БАЗИСНОГО ЛІСОВОГО РОЗСАДНИКА У ФІЛІЇ «МИРГОРОДСЬКЕ ЛГ» ДП «ЛІСИ УКРАЇНИ»

Чобітько Д.М. гр. 205з-23М-01

Науковий керівник – к.с.-г.н., доц. **М.М. Діденко**
Державний біотехнологічний університет

Останнім часом збільшуються площі штучно створених лісів [2, 3]. Для успішного вирощування яких необхідне забезпечення підприємств лісової галузі достатньою кількістю високоякісного садивного матеріалу. Під час вирощування якого важливим залишається і оптимізація всіх елементи процесу виробництва якісного садивного матеріалу: використання насінневого матеріалу із високими генетико-селекційними властивостями, застосування у виробничому процесі оптимальних, науково обґрунтованих схем та норм висіву насіння, формування ґрунтів та ґрунтосумішей із найкращими фізико-хімічних властивостями ґрунту, застосування ефективних заходів захисту вирощуваного садивного матеріалу від бур'янів, хвороб та шкідників молодого покоління лісу та впровадження механізації у виробничій цикл вирощування садивного матеріалу [4, 5, 6].

Збільшення рівня лісистості території України є і залишається загальнодержавним завданням усіх підприємств лісової галузі [1]. В свою чергу це пов'язується із виділенням додаткових земельних територій для створення виробничій комплексів із виробництва високоякісного садивного матеріалу лісових та декоративних порід. Одним із таких комплексів є розсадники.

По призначенню розсадники поділяються на лісові, лісомеліоративні, декоративні та плодові. За тривалістю функціонування лісові розсадники поділяються на тимчасові (до 5-ти років) і постійні (більше 5-ти років). За розмірами розсадники бувають: малі (до 5 га.), середні (5-15 га.) та великі (більше 15 га.). Великі розсадники площею 15-25 га і більше належать до постійних базових розсадників [7].

Об'єктом наших досліджень є базисний лісових розсадник площею 10,1га розташований на території Гоголівського лісництва Філії «Миргородське ЛГ» ДП «Ліси України».

Філія «Миргородське ЛГ» розташована в центральній частині Полтавської області на території Миргородського, Лубенського, Полтавського та Кременчуцького районів, має в постійному користуванні 53,541 тис. га площі. Включає дев'ять лісництв: Комишнянське (7015,0 га), Гоголівське (1099,9 га), Яреськівське (4747,6 га), Великобагачанське (7616,9 га), Псільське (3805,7 га), Приміське (6047,1 га), Калайдинцівське (5668,5 га), Оржицьке (3383,0 га) та Хорольське (5157,3 га).

Рис. 1. План-схема базисного лісового розсадника

Згідно лісорослинного районування територія філії відноситься до Дніпровського лісгосподарського округу Північного лісгосподарського району Полтавської рівнини з дубовими, липово-кленово-дубовими лісами і луговими степами. Клімат району розташування підприємства характеризується помірно-континентальними з характерними ознаками для центральної частини України умовами. Помірно холодна зима і помірно тепле літо, різкі перепади температури, весняно-літні сухі вітри і недостатня кількість опадів в окремі періоди року дещо ускладнюють виробництво садивного матеріалу, що і обумовлює вивчення продуктивності та особливостей вирощування садивного матеріалу в умовах підприємства [7].

З аналізу господарської діяльності лісового розсадника філії встановлено постійне вдосконалення технологічних складових із вирощування садивного матеріалу, що знаходить своє відображення у використанні не лише ємкостей у яких вирощується садивний матеріал (касета, контейнер, тощо), а і застосуванні різних препаратів (Байкал, Лігногумат, Триман, Чаркор, Епін), щодо підвищення загального біологічного росту садивного матеріалу та підвищення загальної стійкості до несприятливих умов клімату і зниження стресового стану після висаджування вирощеного садивного матеріалу на лісокультурну площу.

Рис. 2. Загальний вигляд стрічки садивного матеріалу сосни звичайної

Серед вирощуваного садивного матеріалу в умовах філії слід відзначити надання значної уваги вирощуванню садивного матеріалу лісових порід: сосни звичайної (2,7 млн.шт.), дуба звичайного (0,6 млн.

шт.), ясена звичайного (54 тис. шт.), а також липи дрібнолистої, берези повислої та клену гостролистого.

Вирощений садивний матеріал у лісовому розсаднику використовується Філією як для забезпечення власних потреб так і підприємств області. При залісенні лісокультурних площ використовується стандартний садивний матеріал 1-2-річного віку у вигляді сянців сосни звичайної, дуба звичайного та берези повислої, оскільки даний вид садивного матеріалу є найбільш доцільним і більш ефективним у виробничому процесі із вирощування насаджень. Також слід відмітити і доволі велику зацікавленість співробітників філії до проведення наукових досліджень стосовно підвищення схожості лісового насіння та вирощування якісного садивного матеріалу на науково практичній базі підприємства. Що в подальшому знаходить своє відображення в наукових роботах Ковалевського С.Б., Тараненка Ю.М. та інші.

Література

1. Гульчак В.П. Державний облік лісів України – підсумки та прогнози // Лісовий і мисливський журнал. – 2012. – №2. – С. 6–8.
2. Культури сосни звичайної в Україні /М.І. Гордієнко, В.П. Шлапак, А.Ф. Гойчук, В.О. Рибак, В.М. Маурер, С.Б. Ковалевський, Н.М. Гордієнко. – К.: ДОД Інституту аграрної економіки УААН, 2002. – 872 с.
3. Лакида П.І. Штучні соснові деревостани Полісся України – прогноз росту та продуктивності : моногр. / П.І. Лакида, А.Ю. Терентьев, Р.Д. Василишин. – К.: ФОП Майданченко І.С., 2012. – 171 с.
4. Дебринюк Ю.М. Концептуальні засади плантаційного лісовирощування в Україні / Ю.М. Дебринюк // Наук. праці: Лісівнича академія наук України. – Львів: РВВ НЛТУ України, 2013. – Вип. 11. – С. 25–33.
5. Дем'яненко Л.В. Стан лісових культур та перспективи природного поновлення лісів в умовах Новгород-Сіверського Полісся // Лісівництво і агролісомеліорація. – Х. : УкрНДІЛГА, 2015. – Вип. 126. – С. 165–172.
6. Логгінов Б.Й., Кальной П.Г., Васильченко П.А. Лісове насіння та деревні розсадники. К.: В-во УАСГН, 1980. – 210 с.
7. Гордієнко М.І., Гузь М.М., Дебринюк Ю.М., Маурер В.М. Лісові культури: підручник; за ред. д.с.-г.н. М. М. Гузя. Львів : Камула, 2005. – 608 с.